

Stanovy SSVP

Medzinárodné - Paríž

Konferencie svätého Vincenta de Paul

1.1 Pôvod

Spolok sv. Vincenta de Paul je celosvetová kresťanská komunita, založená v Paríži v roku 1833 skupinou mladých katolíckych laikov a staršej osoby, ktorí sa spojili, aby vytvorili prvú konferenciu. Spolok si praje, aby sa pamätalo na nich všetkých s vďačnosťou, keďže oni dali príklad oddanosti biednym a Cirkvi. Od Le Taillandiera po blahoslaveného Frederika Ozanama, Paula Lamache, Francois Lalliera, Julesa Deveauxa, Félixu Clavé, všetci vo svojej pokore vedeli ako hľadať múdru radu

a podporu toho, ktorý sa stal prvým Generálnym prezidentom prekvitajúceho Spolku, Emmanuela Baillyho.

Duch Svätý bol nepochybne prítomný v nich všetkých pri založení Spolku, podporujúc charizmu v každom z nich. Medzi nimi bol Frederik Ozanam jasným zdrojom inšpirácie. Spolok bol katolícky od jeho začiatkov. Zostáva medzinárodnou katolíckou dobrovoľníckou organizáciou laikov, mužov a žien.

Komentár

Prvý článok sa snaží okrem urobienia pevného vyhlásenia jeho kresťanskej a katolíckej viery od jeho začiatkov, taktiež urobiť hymnus na oslavu laickej kapacity, na oslavu záväzkov obsiahnutých v krste. Tí mladí ľudia, ktorých mená sú prvýkrát uvedené v Stanovách, boli viac ako sto rokov pred svojou dobou zvažujú povinnosť laikov na šírení Kráľovstva, ktorú bude neskôr zdôrazňovať Druhý vatikánsky koncil. Duch Svätý bol tiež prítomný v prvej konferencii ako v skupine, nielen v každom jednotlivcovi, ako puto ich jednoty, uisťujúc, že rôzne charizmy, ktoré dostali, boli práve tými, ktoré boli potrebné pre konferenciu, aby dosiahla misiu chcenú Bohom. Je to odpoveď zakladateľov na inšpiráciu Ducha Svätého, ktorá umožňuje Spolku pomôcť nás, v našom čase, aby sme každý deň rástli ako ľudské osoby a duchovne v oddanosti núdznym.

ZÁMER A OBLASŤ NAŠEJ SLUŽBY

1.2 Vincentínske povolanie

Povolanie členov Spolku, ktorí sú nazývaní vincentíni, je nasledovať Krista skrze službu tým, ktorí sú v núdzi a tak niesť svedectvo o Jeho súcitnej a oslobodzujúcej láske. Členovia ukazujú svoju angažovanosť v osobnom kontakte. Vincentíni slúžia v nádeji.

Komentár

Patriť do konferencie je povolaním samo osebe: povolanie k osobnému kontaktu s Kristom v núdzných. Hlavnou črtou tohto kontaktu musí byť vždy súcit a vôľa oslobodiť ľudí od ich bremien: snaha budovať prichádzajúce Kráľovstvo. Osobné stretnutie s utrpením je zvláštnou charakteristickou črtou vincentínskej služby. Prinášame bezpodmienečnú lásku chudobným a snažíme sa milovať spôsobom, akým miloval Ježiš, pretože „prvým povolaním kresťana je nasledovať Ježiša“ (CCC2232).

„Vincentíni slúžia v nádeji“

Čím je vzduch pre pľúca, tým je nádej pre ľudského ducha. Máme skutočnú nádej, že naša práca spraví rozdiel v životoch tých, ktorých navštívime a mystickým spôsobom vo svete ako celku. Ak kráčame cez ťažkosti, pamätáme, že „nádej nám dovoľuje radovať sa dokonca i v skúške“ (CCC1820).

1.3 Akákoľvek forma osobnej pomoci...

Žiadna charitatívna práca nie je Spolku cudzia. To zahŕňa akúkoľvek formu pomoci, ktorá zmierňuje utrpenie alebo stratu a podporuje ľudskú dôstojnosť a osobnú celistvosť vo všetkých jej rozmeroch.

Komentár

Toto je tiež jednou zo základných odlišujúcich črt konferencií: akákoľvek forma pomoci. Spolok od svojich začiatkov deklaroval slobodu v konaní každej konferencie, aby sa mohla prispôbiť špecifickým potrebám tých, ktorých navštevuje, slúžiac cez osobný kontakt.

„ podporuje... osobnú celistvosť “

„ Správny rozvoj zahŕňa celého človeka. Je zahrnutý so vzrastajúcou schopnosťou každej osoby odpovedať na jej povolanie, teda na Božie volanie“ (cf. CA29) (CCC2461).

Núdznym je ten, kto nemá žiadnu voľbu.

1.4 ... komukoľvek v núdzi

Spolok slúži tým, ktorí sú v núdzi bez ohľadu na ich vyznanie, etnikum alebo sociálne zázemie, zdravie, pohlavie alebo politické názory.

Komentár

Členovia nesúdia. Súdiť je vyhradené Bohu, ktorý vidí do hĺbky každého srdca. My slúžime, uvažujúc o tom, čo každý človek potrebuje, v súlade s tým, čo oni považujú za nedostatok, ktorý my nie vždy pochopíme. Vincentíni neukladajú bremená: slúžia v nádeji a túžia byť schopnými ovplyvňovať príkladom svojho života. „Ktovie či medzi núdznymi nie je veľmi často citové a duchovné utrpenie viac akútnym ako materiálna chudoba? Čo ich najviac zarmucuje, že nie je priateľská ruka držiaca ich ruky ani srdce bijúce s ich srdcom“ (úvod do Manuálu 1845).

Mali by sme sa vyvarovať nebezpečenstva, aby sme zabudli na tých, ktorí sú nám najbližšie: naša rodina, iní členovia a priatelia. Existuje nebezpečenstvo, že keď navštevujeme núdznych, staneme sa necitlivými voči tým, ktorí sú nám najbližšie.

1.5 Hľadať Núdzneho

Vincentíni sa snažia hľadať a nachádzať tých, ktorí sú v núdzi a zabudnutí, obeť neprijatia a nešťastia.

Komentár

Tento článok zahŕňa pozitívnu iniciatívu hľadania a nachádzania núdzneho skôr ako si vystačiť so zoznamom ľudí, ktorým v súčasnosti pomáhame. Existuje jasná potreba navštevovať „zabudnutých“. Nemali by sme očakávať, že núdzny príde za nami. Naopak, sme to my, ktorí sme mali ísť, aby sme ich stretli a oddali seba samých v zdieľaní ich chudoby a žiaľu. Vincentíni si majú vždy uchovať svoju schopnosť predstavovať si a pozorovať, pracovať nepretržite na objavovaní nových foriem utrpenia, ktoré ohrozujú ľudí v každej chvíli.

1.6 Prispôbenie sa meniacemu sa svetu

Verný duchu svojich zakladateľov sa Spolok neustále snaží o obnovu, prispôbenie sa meniacim sa podmienkam vo svete. Hľadá ako by bol vždy dobre informovaný o zmenách, ktoré nastávajú v ľudskej spoločnosti a nových typoch chudoby, ktorá má byť identifikovaná a predchádzaná. Dáva prednosť najchudobnejším z chudobných a tým, ktorí sú najviac odmietnutí spoločnosťou.

Komentár

„Dať prednosť najchudobnejším z chudobných“

Vskutku konferencie musia dať vo svojej každodennej práci prednosť najchudobnejším z chudobných. Práve im majú priniesť pokoj, obsiahnuť a zdieľať ich utrpenie (pozri 1.5 a komentár). Každá konferencia a každý člen nesmie zabudnúť na obtiažnosť definovania kto sú najchudobnejší

z chudobných. Niekedy, ako je inde uvedené, nielen finančná chudoba, ale aj emociálne a duchovné utrpenie môžu vyústiť do odmietnutia a izolácie.

NAŠE OSOBNÉ STRETNUTIA S NÚDZNYM

1.7 Modlitba pred osobnými stretnutiami alebo návštevami

Vincentíni sa modlia, aby ich Duch Svätý sprevádzal počas ich návštev a urobil ich kanálmi pre pokoj a radosť z Krista.

Komentár

Sme neschopní dosiahnuť niečo z večnej hodnoty našimi silami bez pomoci samotného Boha (Jn 15:5). Modlitba, individuálna a v spoločenstve, je základnou potrebou, keď konferencie a každý vincentín vykonáva nejakú činnosť. Logo Spolku: „slúžiť v nádeji“, nám vždy pripomína potrebu nádeje v našej službe: v službe nemožnej bez hlbokej modlitby a reflexie, ktorá by mala byť posilňovaná spoločenstvom, ktorým je konferencia.

Tradícia v Spolku, založená prvými konferenciami, nám ukazuje veľkú hodnotu „Návštevy pred návštevou“, pred osobným kontaktom: návšteva Najsvätejšej Sviatosti v dome Pánovom, kde s pokorným postojom dávame seba k dispozícii byť jeho očami, jeho rukami a jeho pochopením v následnom kontakte s núdznym. Ak to nie je vždy možné, sú absolútne potrebné chvíle vnútorného uzobrania: uzobrania na poprosenie o dary Ducha Svätého: Múdrosť na pochopenie situácie, jej dôležitosti a vnútorných potrieb; Sily na vytrvanie, aby sme sa nevzdali; Rady na to, aby sme vhodne zápasili s problémom; Nábožnosť, aby sme cítili súcit, ktorý nie je ničím iným, len tým, čo iný cíti; Úcty a Bázne Božej, aby sme ich navštívili s poníženosťou, ktorá poznáva, že sme konečné ľudské bytosti, ktoré prosia Božiu prozreteľnosť pre tých, ktorí sú našimi bratmi a sestrami. Oni i my sme Božie deti a chrámy Ducha Svätého, preto máme rovnakú dôstojnosť bez ohľadu na to, akú cítia ťažkosť alebo aká bieda ich obklopuje.

1.8 Úcta voči núdznemu

Vincentíni slúžia núdznym s veselosťou, počúvajúc ich a rešpektujúc ich prania, pomáhajúc im zakúsiť a obnoviť ich vlastnú dôstojnosť, lebo všetci sme stvorení na Boží obraz. V núdzom vidia trpiaceho Krista.

Komentár

Táto radosť by nemala byť zakalená bolesťou v nás zo samotného utrpenia priateľa v núdzi, ktorého sa snažíme potešiť. Veselosť je kresťanskou črtou a každý vincentín by sa v nej mal cvičiť. Vincentíni rešpektujú názory a túžby každej ľudskej bytosti v núdzi, ktorú stretnú. Sú to ich potreby, ich túžby, ktoré sa snažíme naplniť. Niekedy sú dokonca ďaleko od nášho rebríčka hodnôt; od nášho rebríčka potrieb. Len miernosť a príklad budú užitočnými k prineseniu zmeny, nikdy nie trest. „Ďalší bod, ktorý si zasluhuje našu pozornosť, je obozretnosť, ktorá by mala sprevádzať úsilie o spásu našich duší. Vrucnosť nie je vždy svätá, ani nie vždy inšpirovaná Bohom. Nie každá chvíľa je vhodná pre nové myšlienky a pre vniknutie kresťanského učenia do srdca; je potrebné čakať na Boží čas a byť trpezlivý ako je On sám trpezlivý“ (Stanovy, 1835, PC).

1.9 Empatia

Vincentíni sa snažia si vybudovať vzťahy na základe dôvery a priateľstva. Vedomí si svojej vlastnej krehkosti a slabosti, ich srdcia bijú s tepom núdzných. Nesúdia tých, ktorým slúžia. Skôr sa snažia pochopiť ich ako by boli bratom alebo sestrou.

Komentár

Zdieľanie nie je možné bez priateľstva. Rozšírenie Kráľovstva nie je možné ak nie sme vedomí svojej vlastnej slabosti. Ďakujeme za našu vieru; za volanie, ktoré dostávame; za možnosť stať sa blízkymi Kristovi v núdzných, ktorým slúžime; za schopnosť vyhnúť sa posudzovaniu; za možnosť byť vždy k dispozícii navštíviť našich bratov v núdzi. „ .. člen spája svoje slzy so slzami núdzných a trpezlivosťou a láskou dáva vzniknúť kresťanskému priateľstvu v srdci.“ (Úvod do manuálu 1845).

1.10 Podpora sebestačnosti

Vincentíni sa snažia pomáhať núdznym sami kde je to možné a byť vedomí, že môžu ukuť a zmeniť ich vlastné osudy a osud ich miestnej komunity.

Komentár

Konferencie si neželajú existenciu chudoby. Tento dôvod predpokladá, že bojujú proti tejto nespravodlivej situácii. Napriek tomu, núdzni majú byť tí, ktorí si nájdu svoju vlastnú cestu. My, vincentíni, ich budeme sprevádzať kdekoľvek si prajú ísť. Podpora sebestačnosti a vedomia tých, ktorí trpia, že majú schopnosť prekonať utrpenie, je základnou úlohou, ktorej sa vincentíni nikdy nesmú vzdať. (Pozri 7.9).

1.11 Záujem o hlbšie potreby a duchovnosť

Vincentíni sa úprimne zaujímajú o hlbšie potreby a duchovné zdravie tých, ktorým pomáhajú, vždy majú na zreteli hlboký rešpekt pred ich svedomím a vierou, v ktorú veria, počúvajúc a chápujú svojimi srdcami, okrem slov a zdania.

Vincentíni slúžia v nádeji. V objavovaní ducha modlitby v núdzných, pretože v tichu, núdzny dokáže vnímať Boží plán pre každého človeka.

Prijatie Božieho plánu vedie každého k pestovaniu semienok lásky, štedrosti, zmierenia a vnútorného pokoja v sebe samom, v ich rodinách a vo všetkých, ktorých životov sa dotknú. Vincentíni sú privilegovaní podporovať tieto znaky prítomnosti Vzkrieseného Krista v núdzných a medzi sebou.

Komentár

Povzbudzujeme ich zlepšovať ich život a snažíme sa im ukázať existenciu iného druhu života a duchovných hodnôt. Vždy rešpektujú ich vlastné hodnoty.

„hlboký rešpekt“

To neznamenať spoluúčasť alebo ticho, keď sme svedkami situácií, ktoré sú zvrátené alebo hriešne. Rešpekt pred Evanjeliom nás zaväzuje uviesť, bez klamstva, bez neúcty, našu vlastnú morálnu víziu sveta, dokonca aj keď je opačná hodnotám núdzných, ktorým sa snažíme slúžiť. Vincentín sa, napriek hlbokému rešpektu voči rozhodnutiam núdznej osoby, nemôže vzdať hlásania Slova Života. Nemôže sa vzdať delenia sa s ostatnými s tým najlepším zo seba: s jeho vierou. „Neargumentujeme s núdznymi, neurážajme sa, ak neprijímajú našu radu ani sa ich nesnažíme zaviazať akceptovať ju z titulu autority: budme spokojní s navrhnutím spôsobu správania sa, ktoré sa nám zdá dobré a s ich povzbudením nasledovať ho, nechajme na Boha, aby umožnil našim slovám zbierať ovocie, ak je to Jeho Svätá Vôľa“ (Stanovy, 1835, PR).

Na druhej strane nesmieme a nemali by sme zabudnúť, že často, keď ľudia nazývajú chudobu Božou vôľou, vôbec to nie je Jeho vôľa, ale len produkt našich chýb, keď rozdeľujeme zdroje Zeme; výsledok nemilovania jeden druhého ako nás Kristus sám učil milovať.

„znaky prítomnosti Vzkrieseného Krista“

V komentári k bodu 1.8, sa zameriavame na „trpiaceho Krista“ v utrpeniach ľudí, ktorých navštevujeme. V 1.11, vincentíni sú povzbudzovaní vidieť „znaky prítomnosti vzkrieseného Krista“ v čnostiach tých, ktorých navštevujeme, najmä ak nastala zmena postoja alebo konania, ktorá je istým znakom milosti a potvrdením, že „kresťania... sa podieľajú na živote vzkrieseného Pána“ (CCC1694).

1.12 Vďačnosť voči tým, ktorých navštevujeme

Vincentíni nikdy nezabúdajú na mnohé požehnania, ktoré dostávajú od tých, ktorých navštevujú. Poznajú, že ovocia ich práce nepochádza od nich, ale od Boha a od núdzných, ktorým slúžia.

Komentár

Mnohé konferencie na konci svojich stretnutí ďakujú Bohu za dobro, ktoré dostávajú od tých, ktorí trpia. Je veľkou pravdou, že v našom kontakte s núdznymi viac dostávame ako im môžeme priniesť s našimi úbohými darmi. Len náš Pán pomáha, len jeho pomoc obsiahnutá v hlbokej modlitbe, individuálnej a spoločnej, nás môže urobiť užitočnými tým, ktorým slúžime. „Mnohokrát sám člen získa väčší úžitok z toho, čo počuje ako z toho, čo povie“ (F. Lallier, obežník konferenciám, august 1873).

2. Vincentínska spiritualita a povolanie

Viera v Krista a život milosti

„A tak ospravedlnení z viery, žijeme v pokoji s Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista. Skrze neho máme vierou prístup k tej milosti, v ktorej zotrávame, aj sa chválime nádejou na Božiu spásu“ (Rim 5,1-2).

2.1 Láska v jednote s Kristom

Presvedčený o pravosti slov apoštola Pavla, vincentíni sa snažia priblížiť sa ku Kristovi. Veria, že raz to nebudú oni, ktorí milujú, ale Kristus, ktorý miluje cez nich (Gal 2,20 „... s Kristom som pribitý na kríž. Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus. Ale život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vo viere v Božieho Syna“) a v ich starostlivosti núdzni pocítiť veľkú Božiu lásku k nim.

Komentár

Náš počiatočný bod je presvedčenie, že Boh je nekonečne dobrý, On, ktorý nám dal dar spásy cez svoju obeť. Čo môžeme robiť so všetkými našimi nedokonalosťami, aby sme odplatili takú Božiu vernosť? Môžeme sa len snažiť byť slabý odraz Jeho Lásky, snažiac sa každý deň rásť v tej láske ku všetkým ľuďom, ktorej nás On učil. Vieme, že to zvládneme robiť len vtedy, keď každý z nás, deň čo deň, v každej chvíli, sa pokúsi objaviť v každom našom skutku to, čo by náš Pán sám robil v danej situácii, ktorej čelíme. Preto je potrebné poznať a modliť sa Písmo, kde nachádzame: „Tešiteľ Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal“ (Jn 14,26).

2.2 Spoločná cesta v ústrety svätosti

Vincentíni sú volaní na cestu v ústrety svätosti, pretože pravá svätosť je dokonalá jednota s Kristom a dokonalosť v láske, ktorá je ústrednou v ich povolani a zdrojom ich plodnosti. Usilujú sa horieť Božou láskou zjavenou v Kristovi a prehýbiť si svoju vlastnú vieru a vernosť.

Vincentíni sú si vedomí svojej vlastnej porušiteľnosti a potreby Božej milosti. Hľadajú Jeho slávu, nie ich vlastnú. Ich ideálom je pomáhať zmierňovať utrpenie pre lásku samotnú, bez pomyslenia na akúkoľvek odmenu alebo výhodu pre nich samých.

Približujú sa ku Kristovi, slúžiac mu v núdzných a sebe navzájom. Rastú v dokonalej láske vyjadrovaním súcitu a vlúdnej lásky k núdznym a k sebe navzájom.

Preto ich spoločná cesta v ústrety svätosti je skrze:

- Návštevu a oddanosť ich samých núdznym, ktorých viera a odvaha často učí vincentínov ako žiť. Vincentíni považujú potreby núdzných za svoje vlastné.
- Navštevovaním konferencie alebo rady, kde zdieľaná bratská duchovnosť je zdrojom inšpirácie.
- Podporovaním života modlitby a meditácie, na individuálnej ako aj komunitnej úrovni, zdieľaním sa so spolučlenmi. Meditácia nad ich vincentínskymi skúsenosťami im ponúka vnútornú duchovnú skúsenosť ich samých, iných a Božej dobroty.
- Premenu ich zámerov v skutky a ich súcitu na praktickú a efektívnu lásku.

Ich spoločná cesta v ústrety svätosti bude plodnejšia, ak ich osobný život bude charakterizovaný modlitbou, meditáciou Svätého Písma a iných inšpirovaných textov a vernosťou Eucharistii a Panne Márii, ktorej ochranu sme vždy hľadali a učeniu Cirkvi.

Komentár

„spoločná cesta“

Toto je bez pochyby jeden z najzákladnejších článkov Stanov. Má sa čítať veľmi pomaly, uvažovať nad ním hlboko v srdci a zdieľať ho s našimi spolučlenmi. Nekráčame sami. Nie sme povolaní byť zachránení sami. Každý člen kráča vedľa svojich bratov a sestier v ústrety dokonalosti. Je zodpovedný za svoje vlastné skutky a keď je to vhodné, za príklad a pomoc, ktorú poskytuje svojim bratom a sestram. Nič dobré nie je dosiahnuté mimo konferenciu, ak sa členovia navzájom nemilujú. Neexistuje žiadna služba núdznym, pokiaľ my členovia si nie sme vedomí služby, ktorú dlžíme jeden druhému. Zapálenie našej lásky v konferencii je palivom, ktoré nám neskôr dovolí oddať sa tým, ktorí trpia. Nikto nemôže dať to, čo nemá.

„pravá svätosť je dokonalá jednota s Kristom a dokonalosť v láske“

Definícia svätosti pochádza z 2. vatikánskeho koncilu. „Budeme schopní dospieť k dokonalej jednote s Kristom, čiže k svätosti,“ (LG 50) ktorá je „vyjadrená tými, ktorí ... sa usilujú o dokonalosť v láske“ (LG 39). Volanie stať sa niekým, kto vyžaruje dokonalú lásku, nie je nič menej ako volanie ku svätosti. „Pretože toto je Božia vôľa, vaše posvätenie“ (1 Tím 4:3, Ef 1:4). Vincentíni sú volaní stať sa svätými!

2.3 Modlitba v jednote s Kristom

V každej konferencii po celom svete a v ich osobnom živote, vincentíni pozdvihujú svoje modlitby k Bohu, zjednotení s modlitbou Krista v záujme jeden druhého a ich pánov chudobných, ktorých utrpenie si žiadajú zdieľať.

Komentár

Sami nedokážeme dosiahnuť nič z večnej hodnoty. Modlitba členov, individuálna a spoločná, zabezpečuje našu jednotu s Kristom a umožňuje nám rozširovať Jeho lásku. V tejto modlitbe by sme sa mali cítiť spojení s modlitbou Svätej Cirkvi a počúvať čo nás majú naučiť tí, ktorí trpia. Oni sú bezpochyby našimi pánmami, ktorí nás najlepšie môžu naučiť spôsobu sebazaprenia a vďačnej vernosti. Svätý Vincent povedal: „Dajte mi muža modlitby a on bude schopní všetkého.“ On vyznáva, že modlitba je „fontána mladosti“, ktorá nás osviežuje.

2.4 Duchovnosť blahoslaveného Frederika Ozanama

Duchovnosť jedného zo zakladateľov úplne inšpiruje vincentínov. Blahoslavený Frederik Ozanam:

Hľadal obnovu viery medzi všetkými ľuďmi, v Kristovi a v civilizačnom efekte učenia Cirkvi vo všetkých časoch.

- predvídal založenie siete lásky a sociálnej spravodlivosti obopínajúcej svet
- dospel k svätosti ako laik skrze život Evanjelia vo všetkých črtách jeho života
- mal zanieťenie pre pravdu, demokraciu a vzdelanie

Komentár

Konferencie by mali ťažiť z učenia jedného z našich zakladateľov, možno najviac dôležitého pre vincentínsku duchovnosť a ktorého život dokonalosti bol potvrdený Svätou Cirkvou. Laik, muž v rodine, vzorný manžel, profesionál a priateľ. Nesmieme zabudnúť na osvietenie, ktoré nám náš Pán dal v prítomnosti Frederika Ozanama.

„Hľadal obnovu viery... v Kristovi“

Ozanimove slovo a príklad priviedli iných ku Kristovi. Vincentíni sú volaní vyznávať Dobrú zvesť slovom a skutkom (pozri komentár k 1.11).

„sieť lásky obopínajúca svet“

Členovia zdieľajú túto snahu Ozanama podporovaním Generálnej rady. Jedna z jej základných funkcií je napomáhať Spolku vo všetkých národoch zakladať nové konferencie a rady, poskytujúc finančnú pomoc, dobrovoľníkov a vždy modlitbu (pozri Stanovy 4.1.2),

2.5 Duchovnosť svätého Vincenta

Daní našimi zakladateľmi pod ochranu svätého Vincenta de Paul, členovia Spolku sú inšpirovaní jeho duchovnosťou, jasnosťou z jeho postojov, jeho myšlienok, jeho príkladu a jeho slov.

Kľúčovými aspektami duchovnosti sv. Vincenta sú pre vincentínov:

- milovať Boha, nášho Otca, potom nášho čela a silou našich ramien
- vidieť Krista v núdznych a núdznych v Kristovi

- zdieľať súcitnú a oslobodzujúcu lásku Krista Evanjelizátora a Služobníka núdzných
- všímať si inšpiráciu Ducha Svätého

Komentár

Zakladatelia vybrali svätého Vincenta de Paul ako svätého patróna a životný vzor: veľkého svätého lásky. Ako môžeme na neho zabudnúť? Ako nemôžeme poznať jeho diela do hĺbky a snažiť sa nasledovať jeho stopy? Vincentova svätá odvaha a tvorivosť by mali byť trvalým príkladom pre vincentínov, keď čelia ťažkostiam, ktoré sú niekedy špecifické pri pomoci ľuďom v núdzi. Budme vynaliezaví v pomoci. Snívajme o nových riešeniach, ktoré nám umožnia pomôcť im pozdvihnúť sa cez ich súčasnú situáciu. Snívajme ako to robil svätý Vincent, keď založil Dcéry kresťanskej lásky a poslal ich do sveta, bez toho, aby boli zviazané ku kláštoru. Boli len zviazané slúžiť núdznym, v ktorých mohli nájsť Krista.

„Všímať si inšpiráciu Ducha Svätého“

Cez tento text a tie o charizmách (1.1.3.11) a modlitbe (1.7, 3.9) Stanovy vyzývajú Spolok stať sa viac otvoreným pre duchovné svetlo a energiu Ducha Svätého. Nebudeme zažívať hojnejší život, ktorý nám prišiel dať Ježiš (porov. Jn 10, 10), ak nie sme otvorení vyliatiu Ducha Svätého, vyjadreniu Ducha Svätého, ktoré sa často stáva v skromných daroch bežne nepokladaných za neobvyklé milosti. Napriek tomu táto intervencia a tieto skromné a jednoduché dary vynikajúco zlepšia našu službu núdznym.

2.5.1 Dôležité čnosti

Vincentíni sa snažia napodobniť svätého Vincenta v piatich čnostiach podstatných pre povzbudenie lásky a rešpektu k núdznym:

- jednoduchosť – úprimnosť, poctivosť, nefalšovanosť
- pokora – prijať pravdu o našich slabostiach, daroch, talentoch a charizmách, vediac, že všetko, čo nám Boh dal, je pre iných a my nemôžeme nič dosiahnuť z večnej hodnoty bez Jeho milosti
- miernosť – priateľské uistenie a nepremožiteľná dobrá vôľa, ktorá znamená láskavosť, nežnosť a trezlivosť v našom vzťahu s inými
- nesebeckosť – zomierať nášmu ja so životom sebaobetovania; členovia zdieľajú svoj čas, svoje prostriedky, svoje talenty a seba samých v duchu veľkodušnosti
- nadšenie – zápal pre plne prekvitajúce a večné šťastie každej osoby

Komentár

Čítajte tieto slová pomaly. Tieto čnosti odhaľujú podstatu, akým by mal byť vincentín a ako by mal pracovať. Je to ťažké? Všetko je možné s Láskou, v počte s Bohom. „... štúdiom najviac intímnych aktivít svätého Vincenta a objavením tajomstiev jeho mysle, vedia, že ak si on zaslúži slávny titul Otca chudobných, je to preto, že on sa naučil ako ich milovať skrze milovanie nášho Pána Ježiša Krista. Keď sa staral o ich telo, skôr povyšujúc ich ako ponížujúc, je to preto, že ctí si ich ako obrazy a bratov svojho Božského Pána... seba považoval ako láskavý nástroj Božej Prozreteľnosti, ktorý chcel poslúchať, ale nikdy nepredbiehal, pretože dával prednosť dobrou urobenému inými ako ním samým. Objavil sa len vtedy, keď ostatní pracovníci opustili pole práce. Po tom ako tvrdo pracoval svojimi ramenami a potom svojho čela, jeho hlboká pokora mu vnukla, že neurobil nič a že bol neužitočný sluha.“ (Úvod do Manuálu Svdp 1845).

2.6 Povolanie pre každú chvíľu našich životov

Vicentínske povolanie ovplyvňuje všetky aspekty každodenného života členov, robiac ich viac citlivými a starostlivými v ich rodinách, práci a voľnočasových aktivitách.

Komentár

Nasledujeme Krista ako vincentíni v každej chvíli a v každej situácii nášho života. Naša príslušnosť ku konferencii by nemala byť oddelená časť nášho života. Naopak: naša skúsenosť v konferencii a v kontakte s utrpením, naša modlitba, individuálna a spoločná, by mala preniknúť celý náš život. Nie len na krátky čas alebo na jeden deň v týždni ale náš celý život: ako rodičov, ako synov a dcéry, ako pracujúcich ľudí a profesionálov, ako priateľov. Musíme sa usilovať, aby všetko bolo vedené láskou ku Kristovi.

„robiac ich viac citlivými a starostlivými“

Vincentíni by sa mali stať stále viac známymi ako ľudia, ktorí počúvajú. Takto budú videní ich susedmi, ich kolegami v práci a každým s kým prídu do kontaktu. Počúvanie je ďalším menom lásky.

3. Členovia, konferencie, rady – spoločenstvá viery a lásky

3.1 Členstvo

Spolok je otvorený všetkým, ktorí sa snažia žiť svoju vieru milovaním a oddaním seba samých ich bližnému v núdzi. (pozri článok 6.4 Stanov).

Komentár

Otvorený každému. Nesnažíme sa byť uzavretými a izolovanými skupinami. Naopak: len ak rastieme, je tu dôkaz, že naozaj dávame svedectvo a že je inšpirované láskou. Neschopnosť pritiahnúť nových členov by mala byť vždy vnímaná ako indícia, že niečo je zlé s našou konferenciou. Môže to byť príznak, že spíme, že nie sme už viac v styku s potrebami, ktorým Spolok slúži ako základným. „... vždy sa pohybujeme vpred a rozvíjame naše skromné diela; majme nádej, že každý rok v nás vypučí nový nápad, nové zlepšenie a týmto nám pomôže vyhnúť sa apatii, ktorá sa ľahko uspokojí s tým, čo už bolo vykonané“ (Úvod do Manuálu SVdP 1845).

3.2 Rovnocennosť

Spolok, v každej jeho konferencii (základná jednotka Spolku sv. Vincenta de Paul), nerobí žiadny rozdiel ohľadom pohlavia, bohatstva, zamestnania, sociálneho statusu alebo etnického pôvodu.

Komentár

Robí náš Pán rozdiely? Tiež sa nezameriavame na ne. „Pohan aj Žid“ sú rovnakými. Muži a ženy, učení a negramotní, bieli a čierni, každý je rovnaký v konferenciách, nakoľko hľadajú ako slúžiť Bohu oddaním seba samých núdzným v spoločenstve konferencie. „... pre tých, ktorí si prajú robiť dobro, je príjemným a očarujúcim vidieť mužov zo všetkých vrstiev, pozícií, postojov a veku, zjednotených svätým putom viery, učiacich sa lekcie lásky...“ (Úvod do Manuálu 1845).

3.3 Stretnutia vincentínskych členov

Členovia sa stretávajú ako bratia a sestry s Kristom uprostred nich, v konferenciách, ktoré sú pravými spoločenstvami viery a lásky, modlitby a skutkov. Duchovné putá a priateľstvo medzi členmi sú

podstatnými v spoločnej misii na pomoc núdzným a utláčaným. Celý Spolok je pravá a jedinečná celosvetová komunita vincentínskych priateľov.

Komentár

„celosvetová komunita... priateľov“

Tu sa odporúča, aby sme si znova prečítali komentár k 2.2. Len málo je možné bez lásky členov jeden k druhému. Najskôr vo vlastnej konferencii, neskôr cítiac, že sú členmi jednej obrovskej konferencie, ktorá zahŕňa všetkých členov celosvetovo. „Deň stretnutia bol slávnosťou, lebo to bolo opätovné zjednotenie tých, ktorí žili osamote po celý týždeň.“ (Úvod k Manuálu 1845). Verne nasledujúc radu nášho Božského Pána a jeho milovaného apoštola Jána, budeme jeden druhého milovať. Budeme milovať jeden druhého teraz a navždy, vzdialeného i blízkeho, z jednej konferencie do inej, z mesta do mesta, z národa k národu. Toto hlboké priateľstvo nás uschopní znášať nedostatky jeden druhého.“ (Stanovy, 1835, PC)

Členovia, ktorí sa nesprávajú podľa svojho povolania

„Nikdy nebudeme veriť zlým správam o bratoch, iba s veľkým žiaľom a keď nemôžeme poprieť faktický dôkaz. Vtedy, aby sme sa podriadili Jeho vôli, ktorý zveril každému z nás starosť o svojho blížneho, v duchu lásky a so všetkou vlúdnosťou a zápalom úprimného priateľstva, budeme sa radiť o našich chybách alebo bratovi, ktorý padol, poskytneme mu radu, pomôžeme mu stať sa silnejším v dobrom alebo vstať z jeho pádu.“ (Stanovy 1835, PC)

„s Kristom uprostred nich“

Kristus je uprostred, keď sme zhromaždení „v jeho mene“, napríklad zdieľajúc myseľ a srdce Krista, keď je prítomná láska a konferencia je otvorená pre všetky dary Ducha Svätého (pozri 2.5). Ozanam toto všetko zakúsil v prvej konferencii a napísal: „Boh, ktorý spája oblaky, aby rozsieval vlahu, tiež spája duše... aby vyžarovali lásku“, zahŕňajúc obrovské zväčšenie lásky, oveľa väčšie ako môže byť dosiahnuté všetkými členmi ako oddelenými jednotlivcami.

3.3.1 Frekvencia stretnutí

Konferencie sa stretávajú pravidelne a dôsledne, zvyčajne týždenne, ale najmenej raz za dva týždne.

Komentár

Priatelia si želajú vidieť sa často; núdzni nás urgentne potrebujú. Tento článok hovorí, že by sme sa mali stretávať najmenej raz za dva týždne. Ale silno odporúčame, že vždy, keď je to možné, týždeň by mal byť najväčšia prestávka pred stretnutím, aby sme hovorili o všetkých ťažkostiach – zahŕňajúc núdznych a Boha. „Izolované čnosti ľahko zoslabnú; spoločne prepletené vytvárajú nesmrteľné vreteno“ (bl. Frederik Ozanam, list z Lyona konferenciám v Paríži, 1838).

3.4 Bratstvo a jednoduchosť

Stretnutia sa nesú v duchu bratstva, jednoduchosti a kresťanskej radosti.

Znova si prečítajte komentáre k 2.5 a 2.5.1. Ako by to mohlo byť inak? Všetko nám bolo dané. Nič nám nepatrí: jednoduchosť je potrebná. „Naša vzájomná vlúdnosť má byť vrelá a bez obmedzení“ (Stanovy 1835, PR). „Mať priateľov znamená žiť dvakrát“ (F. Lallier, obežník 1.3.1837)

3.5 Zachovávať ducha

Členovia každého veku sa snažia zachovať ducha mladosti, ktorý je charakteristický zápalom, schopnosťou prispôbiť sa a tvorivou predstavivosťou. Sú ochotní robiť obeť a podstúpiť riziko pre dobro núdznych, kdekoľvek sa môžu nachádzať: zdieľaním ich nepohodlia, potrieb a žiaľov a bránením ich práv.

Komentár

Už sme napísali o potrebe snívania pri bode 2.5. Mladosť je obdobie so schopnosťou „snívania s otvorenými očami“. Budme všetci mladými a nikdy nestráťme schopnosť byť prekvapení, snažiac sa objaviť nové spôsoby v službe potrebnej pre núdznych: vážne! Utrpenie je niečo, čo nemôžeme prijať bez snahy o jeho vykorenenie: vždy s láskou ale bez toho, aby sme prestali byť jednoznační.

Ľudia sa stávajú starými len vtedy, keď stratili schopnosť učiť alebo učiť sa. Nestaňme sa starými v službe núdznym (pozri tiež 1.9, 2.2 a 2.3).

3.6 Rady

Konferencie sú zoskupené pod rôznymi úrovňami rád.

Rady existujú na to, aby slúžili všetkým konferenciám, ktoré koordinujú. Pomáhajú konferenciám rozvíjať ich duchovný život, zintenzívniť ich službu a dávať rozmanitosť ich aktivitám, aby vždy odpovedali na potreby tých, ktorí trpia.

Rady na rôznych úrovniach sú volané k: vytváraniu nových konferencií, k napomáhaniu rastu už existujúcich konferencií, podporovať špeciálne diela, pripravovať tréningy a povzbudzovať vincentínov, aby ich navštevovali, živiť záujem o spoluprácu s vincentínskou rodinou, podporovať spoluprácu s inými organizáciami a inštitúciami, rozvíjať priateľstvo medzi členmi v rovnakej oblasti, sprostredkovať komunikáciu medzi konferenciami a vyššími radami. V zhrnutí, podporovať zmysel spolupatričnosti k Spolku, ktorý obklopuje svet.

Komentár

Rady majú nesmiernu dôležitosť na zintenzívnení života konferencií a ich rozvoji. Tento článok má byť čítaný pozorne. Rady existujú, aby slúžili a požadovaná služba je výborne vyjadrená v článku. Rady nech sú usilovné v ich úlohách a nech nechajú konferencie ohodnotiť ich snahu slúžiť; „... ak existuje Rada v svojej službe, je to preto, že prevažuje dôvera k nej a nikto nechce vládnuť nad ostatnými. Jedno srdce a jedna duša“ (Úvod do Manuálu SVdP 1845).

3.7 Mladí členovia

Mladí členovia udržiavajú Spolok mladým. Oni vidia novými očami a často pozerajú ďaleko napred. Spolok nepretržite pracuje na formovaní nových konferencií a víta mladých členov vo všetkých konferenciách. Ich skúsenosť v spoločenstve viery a lásky a ich vystavenie sa chudobe prehľbuje ich duchovnosť, poháňa ich k činnosti a pomáha im rásť ako ľuďom. Starší členovia si berú zodpovednosť asistovať im počas ich obdobia tréningu, rešpektujú ich osobné voľby a ich úsilie o vincentínsku službu.

Komentár

Aká úžasná úloha pre starších členov: slúžiť najmladším! Nie je to o ich riadení. Nie je to o rozkazovaní im. Je to o službe pre nich, byť užitočnými pre nich na ceste, ktorou začínajú ísť – ich vlastným životom – a ktorá má byť nimi objavená za podpory, príkladu a pokory starších členov: tak ako to bolo, keď

sme boli založení. Bailly, prvý Generálny prezident, bol blízky mladým členom, ktorí snívajú a túžili po založení konferencií. Bol to jeho príklad, jeho dobrá práca, ktoré presvedčili študentov vstúpiť do prvej konferencie. Robme to isté. Budme im k dispozícii; dávajúc jasný názor na ich pochybnosti a ich snahy, ale umožniac im nájsť ich vlastný spôsob.

3.8 Združenie a zriadenie konferencií a rád

Viditeľným zjednocujúcim znakom v Spolku je združenie konferencií a zriadenie rád deklarované Generálnou radou.

Komentár

Sme „celosvetovou kresťanskou komunitou“, hovorí prvý článok Stanov. Začlenenie do jednoty tejto univerzálnej bratskej komunity, ktorou je Spolok sv. Vincenta de Paul, sa volá Združenie pre konferencie a Inštitút pre rady.

3.9 Podriadenosť a sloboda činnosti

Spolok obsahuje princíp podriadenosti nakoľko to je základný štandard fungovania. Rozhodnutia sa robia tak blízko ako je to možné k oblasti činnosti, aby sme sa uistili, že je vzaté v úvahu miestne prostredie a okolnosti (kultúrne, sociálne, politické atď.). Týmto spôsobom Spolok podporuje miestne iniciatívy v jeho duchu. Táto sloboda činnosti konferencií a rád, ktorá sa poctivo zachovávala od založenia Spolku, im umožňuje pomáhať núdzným spontánne a efektívnejšie, oslobodeným od neúmernej byrokracie. V prežívaní tejto slobody činnosti, čeliac výzve chudoby v ich oblasti, vincentíni sa cítia povolaní k spoločnej modlitbe za vedenie a silu a za tvorivú predstavivosť, ktorá je sľúbeným darom Ducha Svätého: „Vaši starci budú mávať sny a vaši mládenci budú mať videnia“ (Joel 3,1).

Komentár

Istá autorita a isté funkčné pravidlá sú bezpochyby potrebné pre medzinárodnú organizáciu. Ale oveľa dôležitejším je, že princíp podriadenosti bol oceňovaný konferenciami od ich začiatkov. Kde sú potreby trpiacich najviac poznané? V miestnej oblasti. Preto majú všetky konferencie úplnú slobodu slúžiť zanedbávaným ako najlepšie myslia, v duchu Stanov.

Ale toto neznamená, že konferencie a rady sú autonómne vo všetkých oblastiach. Konferencie a rady majú povinnosť prispôbiť sa svetským zákonom, držať sa Stanov Spolku a plánu a stratégie národnej rady. Je tiež podstatným pre dobré meno a transparentnosť Spolku, že Národná rada žiada vernosť dobrým ale jednoduchým zvyklostiam účtovníctva a kontroly, ak je to vhodné, centrálnu bankovníctvo a konsolidované účty pre celý Spolok.

3.10 Demokracia

Všetky rozhodnutia sú robené konsenzom po potrebnej modlitbe, reflexii a konzultácii. Demokratický duch je dôležitý na všetkých úrovniach Spolku a ak je to vhodné, záležitosti sú rozhodované hlasovaním.

Komentár

„konzultácia“

Je niekto čistejší a svätejší ako iní členovia? Nemôžeme si byť istí, cez koho bude hovoriť Duch Svätý. Sme si istí, že my ako Boh, vieme vidieť hlboko do srdca každej osoby? Určite nie. Radme sa, diskutujeme, s láskou a jasnosťou, o všetkých problémoch. Svetlo sa často zjaví u toho, od ktorého

najmenej očakávame. Pán osvieti toho, koho si On praje. Dominujúci vodca niektorých ľudí demotivuje, je zdrojom konfliktu a koniec-koncov zraňuje Spolok.

„konsenzus“

Robme naše rozhodnutia po vypočutí každého. Konsenzus zahŕňa všeobecný súhlas kde sa nikto necíti dostatočne silný, aby pokračoval obhajovanie iného pohľadu.

3.11 Prezidenti ako slúžiaci vodcovia

Nasledujúc Kristov príklad, prezidenti na všetkých úrovniach Spolku sa snažia byť slúžiacimi vodcami. Vytvárajú povzbudzujúcu atmosféru, v ktorej sú talenty, schopnosti a duchovné charizmy členov nájdené a rozvíjané a dané do služby núdzným a Spolku sv. Vincenta de Paul. Prezident konferencie alebo rady bude mať špeciálnu zodpovednosť za podporovanie vincentínskej duchovnosti.

Komentár

Čo je misiou prezidenta? Slúžiť. Je to tak jednoduché.

Aký je prezident, taká je konferencia. Naša tradícia hovorí, že konferencie sú takými, akými sú ich prezidenti. Toto je nie pretože oni ich riadia, ani nie preto, čo vyžadujú, ani nie preto, čo vedia. Je to preto, čo dokážu dostať z každého z členov ich počúvaním, ich povzbudzovaním a ich sprevádzaním, upriamením sa na nich, všetko, aby sa dosiahla lepšia služba núdzným. Prezidenti sú kľúčovými postavami v konferenciách, ale zvyčajne to nie je zrejmé pre ich poníženosť. „Prezident je označený ako sluha ostatných, aby viedol a usmerňoval kresťanské spoločenstvo. Spája v sebe potrebné vedomosti a úprimné praktizovanie svojej viery s veľkým duchom múdrosti a vyrovnanosti“ (E. Bailly, 1. Generálny prezident, obežník 1.3.1844). Slúžiaci vodca byť mal mať hlbokú vieru, ktorá je tichým vplyvom pre dobro.

3.12 Formácia členov

Pre Spolok je podstatná neustála podpora formácie a tréningu členov a úradníkov na prehĺbenie ich poznania Spolku a ich duchovnosti, na zlepšenie citlivosti, kvality a efektívnosti ich služby núdzným a pomáhať im, aby si boli vedomí výhod, zdrojov a príležitostí, ktoré sú dostupné núdzným. Spolok tiež ponúka členom vyšší tréning, aby sa lepšie pomohlo pozdvihnúť kultúrnu a sociálnu úroveň tých, ktorí požadujú túto podporu.

Komentár

Pokračujúci tréning je požiadavka v živote každej konferencie. Pokračujúce sociálne zmeny, nová legislatíva, nové zdroje, ktoré sa stali dostupnými, si vyžadujú námahu od každého vincentína držať krok a zlepšovať svoju formáciu. Nie je možným zľaviť z tohto takmer denného obnovovania, ktoré umožňuje lepšie slúžiť tým, ktorí trpia. „Nie je pravda, že musíme stále študovať, ak chceme úspešne uskutočňovať naše diela?“ (Úvod do Manuálu 1845).

„podstatný“ je silné slovo, ktoré naznačuje, že každá Národná rada by mala rozvinúť program formácie a tréningu, buď samostatne alebo s podporou zvyšku Spolku.

3.13 Duch chudoby a povzbudenie

Členovia Spolku sú zjednotení v tom istom duchu chudoby a zdieľania sa. Navzájom sa povzbudzujú žiť hlboký duchovný život a ducha modlitby. Z dôvodu je veľmi dôležitá úloha duchovného poradcu.

Komentár

Každá konferencia, kdekoľvek je to možné, sa usiluje obohatiť sa prítomnosťou kňaza, ktorý členov povzbudí k viac dokonalému a vernému životu. Ale konferencia tiež nezabúda na primárnu zodpovednosť laikov je v konferencii. Toto nezmenšuje dôležitosť príspevku kňaza medzi nami. Naopak, sme mu dlžní najväčší rešpekt a uznanie a dať jeho pohľadom špeciálnu váhu v oblasti viery a morálky. Ale toto by nikdy nemalo byť pre nás ospravedlnením, aby sme zanedbali alebo nechali v jeho rukách najväčšie rozhodnutia ovplyvňujúce našu vincentínsku prácu. Zodpovednosť, ktorú sme získali v krste, si od nás vyžaduje našu oddanosť vo veciach núdznych zverených do našej starostlivosti.

3.14 Používanie peňazí a majetku pre núdznych

Vincentíni by nemali nikdy zabudnúť, že dávajúca láska, talenty a čas sú dôležitejšie ako dávanie peňazí.

A predsa, Spolok používa peniaze a majetok, aby pomohol uľahčiť utrpenie tých, ktorí sú v núdzi. Fondy Spolku musia byť spravované s maximálnou starostlivosťou, múdrosťou a štedrosťou. Peniaze nesmú byť nahromadené. Rozhodnutia ohľadom použitia peňazí a majetku sa majú robiť po reflexii v svetle Evanjelia a vincentínskych princípov. O všetkých prijatých alebo minutých peniazoch sa musia robiť presné záznamy. Spolok nesmie rozdeľovať fondy iným organizáciám, okrem príležitostného rozdeľovania iným vetvám vincentínskej rodiny, pri výnimočných okolnostiach.

Komentár

Starý člen zvykol nazývať peniaze diablovým trusom, dokonca aj vtedy, keď boli potrebné. Mali by byť použité vhodne, samozrejme v žiadnom prípade nie nahromadené. Musíme pevne veriť, že Boh nám poskytne všetko, čo potrebujeme, a namiesto ich výstredného zhromažďovania, ich má konferencia dať k dispozícii iným konferenciám majúcim potreby ale nie dostatočné prostriedky. Niekedy môže nastať škandál v dôsledku nedostatku delenia sa. Toto je problém, o ktorom má konferencia vážne premýšľať.

3.15 Komunikácia

Životaschopnosť vincentínskej siete lásky závisí od pravidelnej a rýchlej výmene noviniek a informácií. Takáto komunikácia rozširuje obzor členov a zvyšuje záujem o skúsenosti a výzvy ich bratov a sestier po svete. Vincentínska odpoveď na komunikáciu je ochota učiť sa a túžba pomôcť.

Komentár

Bez komunikácie proste neexistujeme ako vzájomné závislý Spolok. Je to jedno z najčastejších zabudnutí konferencií. Ako nemôžeme iným povedať o veciach, ktoré nám uľahčujú službu a riešia daný druh chudoby? Ako nemôžeme upriamiť pozornosť na tieto veci objavené inými? Ako môžeme vhodne slúžiť núdzným bez výmeny skúseností medzi nami? Je možné bez rozprávania o tom, čo robíme, zlepšovať a prilákať zdroje na asistenciu núdzným? Akákoľvek krajina alebo rada publikujúca akýkoľvek druh časopisu o Spolku, by ho mala poslať iným vincentínskym národom a Generálnej rade, aby tak prispela k tomuto úsiliu o komunikáciu.

4. Vzťahy vo vincentínskej a katolíckej sieti lásky

4.1 Zdvojenie

Konferencie a rady pomáhajú iným v núdzi, na národnej ako aj medzinárodnej úrovni. Toto je jedna z aktivít, o ktoré má Spolok najviac na srdci. Uvedomenie si akútnej chudoby vo veľkom množstve

krajín a vincentínska preferencia pre núdzných povzbudzuje konferencie a rady pomáhať iným s menej prostriedkami alebo v danej situácii.

Toto priame spojenie medzi dvoma konferenciami alebo radami, zahŕňajúce zdieľanie modlitby, úprimného priateľstva a materiálnych zdrojov, na nazýva zdvojenie. Táto činnosť prispieva k pokoju vo svete a k pochopeniu kultúrnych zmien medzi ľuďmi.

Komentár

Môže kresťan, vidiac iného člena svojej komunity v absolútnej chudobe, odmietnuť mu pomôcť? Záporná odpoveď, vychádzajúca z viery v nášho Pána Ježiša Krista, nás núti byť veľmi pozornými v dávaní pomoci konferenciám, ktoré ju potrebujú. Suma každoročne poslaná vincentínmi inými chudobnejším vincentínom, aby im pomohla v ich úlohe, je obrovská. Nemôže to byť inak, ak naozaj chápeme výzvu globálnej chudoby, za zmiernenie ktorej sme my zodpovední. Konferencie sa neobmedzujú len na starostlivosť o chudobu vo svojom okolí. Naopak, tie konferencie, ktoré naozaj cítia pravú povahu ich misie, sú vždy pripravené poslať potrebnú pomoc, aby boli členovia v iných častiach sveta s menšími ekonomickými zdrojmi schopní pomôcť najviac utláčaným, aby ich oslobodili od chudoby. Toto je pravdepodobne jeden z najkrajších znakov nesebeckej lásky: pomáhať núdznym, ktorých vidíme len očami viery skrze prácu iných členov v odľahlých miestach sveta.

4.1.1 Modlitba ako základ priateľstva

Zdvojenie podporuje duchovnosť, hlboké priateľstvo, solidaritu a vzájomnú pomoc. Fondy a iné materiálne prostriedky môžu byť poskytnuté, aby umožnili konferencii alebo rade pomôcť miestnym rodinám. Finančná, technická, medicínska podpora a podpora vzdelávania je ustanovená v projektoch, ktoré sú navrhované Spolkom na miestnej úrovni a ktoré povzbudzujú k sebestačnosti. Oveľa dôležitejšia je podpora daná skrze modlitbu ako aj cez vzájomnú komunikáciu o tom, čo bolo dokončené a čo sa deje medzi vincentínmi v každej oblasti, vrátane správ o osobách a rodinách.

Komentár

Tak ako je potrebný akýkoľvek druh ekonomickej pomoci, tak je potrebná aj duchovná pomoc cez modlitbu. Nikto z nás nie je tak chudobný, že nemôžeme pomôcť niekomu inému, a toto sa ešte viac vzťahuje na modlitbu, na malé osobné obete, na pomoc našim spolučlenom s ktorými sa nepoznáme. Nepoznáme ich, ale cítime sa spojení s nimi univerzálnym dielom prinášania Božej Lásky všetkým ľuďom.

4.1.2 Osobná vernosť vincentínov

Spolok povzbudzuje vincentínov, aby zvažovali zaviazat' sa na určitú dobu k osobnej oddanosti pre prácu s vincentínmi v iných krajinách alebo aby rozširovali konferencie.

Komentár

Niektorí vincentíni, ak si nájdu čas a prostriedky, robia dobrovoľnícku prácu, aby priniesli svoju skúsenosť a vedomosti na iné miesta vo svete. Volajú sa „Vincentíni pre pokoj“. Tieto skupiny členov Spolku, v rozličnom veku, sa zaviazu na určitý čas buď pomáhať konferenciám vo všeobecnosti, alebo k práci na špecifických projektoch pre rozvoj istých v iných krajinách. Toto je druh zdvojenia, kde dar štedro ponúknutý je osobná skúsenosť a vernosť.

4.2 Pomoc v núdzi

Keď sa objavia katastrofy, vojna alebo väčšia nehoda, Spolok spustí núdzové aktivity na danom mieste a poskytne zdroje pre lokálny Spolok na pomoc obetiam.

Komentár

Spolok, cez Generálnu radu, má vždy bankové účty zahŕňajúc Fondy na pomoc v núdzi. Konferencie a rady po celom svete majú vždy povinnosť prispievať na tieto účty, aby mohla Generálna rada čeliť nepredvídaným situáciám núdze, na účet celého Spolku poslať potrebnú pomoc konferenciám alebo radám, ktorú ju potrebujú. V takýchto krízových situáciách bude úloha konferencií vždy pomôcť núdzným, keď väčšie organizácie nie sú schopné naplniť ich individuálne potreby.

4.3 Vincentínska rodina

Členovia po celom svete spolu s ostatnými spoločenstvami inšpirovanými duchovnosťou svätého Vincenta de Paul a s tými, ktorým pomáhajú, vytvárajú jednu rodinu. S vďačnosťou si pamätajú na podporu a povzbudenie, ktoré dostala prvá konferencia od blahoslavenej Rozálie Rendu, Spolok udržuje a rozvíja úzky vzťah s inými vetvami vincentínskej rodiny, zachovávajú si svoju identitu. Spolupracuje s nimi na duchovnom rozvoji a spoločných projektoch, ako aj s cirkevnými charitatívnymi pastoračnými iniciatívami na každej úrovni, kedykoľvek to môže byť vzájomne obohacujúce a užitočné pre tých, ktorí trpia.

Komentár

Verní prianiu zakladateľov, konferencie nezabúdajú na inšpiráciu Vincenta de Paul (Stanovy 2.5; 2.5.1). Táto inšpirácia nás vedie k zdieľaniu našich námah a výziev s cirkevnými inštitúciami, ktoré zdieľajú duchovnosť svätca lásky. S nimi (Dcéry kresťanskej lásky, Misijná kongregácia, Medzinárodná charitná asociácia, Vincentínska mariánska mládež a Misevi – vincentínski laickí misionári – medzi inými), sa snažíme lepšie slúžiť núdzným koordináciou medzi zasvätenými osobami a laikmi, ktorá je vždy tak veľmi potrebná v živote svätej Cirkvi.

Konferencie nezabúdajú na človeka, ktorý môže byť bezpochyby nazvaný prvým duchovným radcom: blahoslavená Rozália Rendu, ktorá vedela ako stáť pri našich mladých zakladateľoch na začiatku, so svojou radou a príkladom, neskôr nechajúc ich samých kráčať, odpovedajúc na ich laické povolanie. Vždy im zostala k dispozícii vo všetko, čo mohli od nej potrebovať. Bola príkladom matky, ktorá snívala o formálnej a zodpovednej nezávislosti detí, ktoré hľadali jej pomoc v prvých chvíľach ich cesty.

5. Vzťahy s cirkevnou hierarchiou

5.1 Blízky vzťah

Verní jasným zámerom blahoslaveného Frederika Ozanama a jeho spoločníkov má Spolok blízky vzťah s hierarchiou katolíckej Cirkvi. Úcta členov voči hierarchii poskytuje základ pre vzájomnú harmonickú spoluprácu.

Komentár

Konferencia, časť laického Spolku, ktorý berie vážne svoju zodpovednosť v Cirkvi, sa snaží zachovať absolútnu úctu a lásku voči hierarchii Svätej Cirkvi. Spolok sa snaží zásadovo rešpektovať hlas hierarchie vo všetkom, čoho sa týka, či už z farnosti, z diecézy alebo zo Svätej Stolice. Proces je obojstranný. Kánonické právo hovorí: „Laici majú právo, vskutku povinnosť, svojimi vedomosťami, schopnosťami a pozíciou, ukazovať zasväteným osobám svoj pohľad vo veciach, ktoré zahŕňajú dobro Cirkvi“ (Kánon 212.3).

Spolok si tiež uchováva v mysli, že „asociácie a hnutia potrebujú pracovať v plnom súlade s univerzálnou Cirkvou“ (NMI 46) a s diecézami.

5.2 Autonómia

Spolok je právne nezávislý svojou existenciou, svojimi stanovami, organizáciou pravidlami, aktivitami a vnútorným riadením. Členovia si slobodne volia svojich úradníkov a riadia aktivity Spolku a prostriedky s plnou autonómiou, podľa ich vlastných Stanov a právom platným v každej krajine.

Komentár

Spolok, zvyčajne svetská inštitúcia, legálne založená vo väčšine krajín, je slobodná vo všetkých jej činnostiach a nepotrebuje formálne schválenie žiadnej právnickej osoby na rozvoj svojich aktivít. Autonómia Spolku bola uznaná Svätou Stolicou pri mnohých príležitostiach, obzvlášť v rozhodnutí z 13. novembra 1920.

5.3 Morálne uznanie

Spolok uznáva právo a povinnosť diecézneho biskupa, aby potvrdil, že žiadna z jeho aktivít nie je v protiklade s katolíckou vierou alebo morálkou. Spolok, kedykoľvek je to možné, informuje diecéznych biskupov o svojich aktivitách ročne na znak cirkevného spoločenstva.

Komentár

Konferencie, Spolok svätého Vincenta de Paul, ktorých členovia si želajú byť vernými deťmi Svätej Cirkvi, potvrdzujú, že je to každý diecézny biskup, s ktorým by mali spolupracovať na diecéznych pastoračných sociálnych iniciatívach, ktoré biskup považuje za vhodné a ktoré podporujú osobný kontakt s núdzными. Predovšetkým tak uznáva kompetenciu biskupa potvrdiť, že aktivity Spolku v jeho diecéze sú v súlade s katolíckou vierou a morálkou. „Nikdy nerobme nič nové bez požehnania hierarchie na jej rôznych úrovniach. Ani nikdy nepodnikajme novú a dôležitú prácu v rámci cirkevnej právomoci bez konzultovania s tým, kto je na jej čele. Neurobíme nič v protiklade s duchovnou autoritou“ (Stanovy 1835, PC).

6 Ekumenické a mezináboženské vzťahy

6.1 Každý člen by mal podporovať ekumenizmus

Každý vincentín by sa mal snažiť prehĺbiť osobnú oddanosť ekumenizmu a spolupráci na dielach lásky a spravodlivosti ako príspevok k dosiahnutiu plnej a viditeľnej jednoty Cirkvi, za ktorú sa Kristus modlil, „aby všetci boli jedno, ako ty, Otče, vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás jedno, aby svet uveril, že ty si ma poslal“ (Jn 17,21).

Komentár

Spolok, každá konferencia, dokonca každý vincentín, nezabúda na požiadavky ekumenizmu ako sú uvedené Svätou Cirkvou. Nie je možné splniť tento záväzok ako povinnosť, nasledujúc „pravidlo“. „Nemôže byť nič hodné mena ekumenizmu bez premeny srdca. Lebo to je novota zmýšľania (porov. Ef 4,23), od sebazapierajúcej a neobmedzenej lásky, ktorá túži po jednote, aby rástla v ústrety zrelosti (UR 7). Je to modlitba k Duchu Svätému, ktorá nás otvorí pre premenu srdca (porov. CCC 108).

„aby svet uveril“

„Rozdelenie otvorene popiera Kristovu vôľu, poskytuje prekážku svetu a spôsobuje škodu najsvätejšiemu dôvodu ohlasovania Dobrej Zvesti každému stvoreniu“ (UUS 6). „Tí, ktorí patria do ekumenického hnutia, ktorí vzývajú Trojjediného Boha a vyznávajú Ježiša Krista ako Pána a Spasiteľa, robia toto nie iba ako jednotlivci ale tiež ako spoločné telá.“ (UR 1)

6.2 Spolok je verný ekumenickej a medzináboženskej spolupráci

Nasledujúc učenie Katolíckej Cirkvi, Spolok sv. Vincenta de Paul rozoznáva, prijíma a povzbudzuje k volaniu k ekumenickému a medzináboženskému dialógu a spolupráci, ktorá vychádza z jeho charitatívnej činnosti. Je pripravený podieľať sa na ekumenických a medzináboženských aktivitách Cirkvi v rámci každej krajiny, v súlade s diecéznym biskupom.

Komentár

Majúc na pamäti túto duchovnú požiadavku, Spolok sa všade vo svete drží pravidiel diecézy. Každá konferencia rozumie, že katolícka odpoveď v každej oblasti by mala byť charakterizovaná harmóniou a preto skôr ako urobí akúkoľvek činnosť na tomto delikátnom poli, počúva a koná v súlade s miestnym biskupom.

Ak táto spolupráca s ľuďmi z iných denominácií znamená byť svedkom pre neveriacu spoločnosť, je dôležitým, aby verejnosť vnímala prirodzené priateľstvo, dôveru a jednotu, ktorá je odrazom jednoty lásky, poznania, vôle a misie v srdci Trojice.

6.3 Osvojenie si praktických iniciatív

Konferencie a Rady by mali ustanoviť dialóg s ich náprotivkami v iných kresťanských cirkvách alebo cirkevných komunitách a iných vyznaniach, s ohľadom na spoluprácu v charitatívnej práci, kdekoľvek je to vhodné.

Komentár

Existujú rôzne okolnosti, za ktorých môžu byť založené konferencie na mnohých miestach po celom svete. Princíp podriadenosti (pozri Stanovy 3.9) dovoľuje rôznym konferenciám a Radám rozhodovať sa na miestnej úrovni s kým spolupracovať v ich službe núdznym. Múdrost naznačí v každej príležitosti akú hľadať radu pre začatím tejto spolupráce, ktorá musí byť vždy v súlade s duchom Spolku (Stanovy 6.7).

6.4 Ekumenické a medzináboženské členstvo

V niektorých krajinách, okolnostiach môže byť žiadúcim prijať za členov kresťanov z iných vierovyznaní alebo ľudí iných vyznaní, ktorí úprimne rešpektujú a prijímajú identitu Spolku a jeho princípy do tej miery ako im to rozdiely viery dovoľujú. Je potrebné poradiť sa s biskupskou konferenciou.

Komentár

Svet je veľký a veľa ľudí cíti povolanie pomáhať núdznym. Konferencie musia byť otvorené prijať ich. Toto hovoriac, Spolok nesmie zabudnúť, že popri snahe o pomoc ľuďom v núdzi, tým, ktorí trpia, každá konferencia je súčasťou celosvetovej katolíckej komunity. Členovia, ktorí sa cítia volaní prijať ľudí z iných vyznaní, sa musia uistiť, že oni chápu, že zatiaľ čo my budeme mať vždy maximálnu úctu k viere a svedomiu takých členov, vždy si budeme chrániť tie modlitby a iné duchovné praktiky, ktoré sú podstatnými pre katolícky mravný základ Spolku. Na našu ochranu pred možným ohrozením našej morálky, Stanovy podčiarkujú potrebu konzultácie s miestnou biskupskou konferenciou. Podrobme sa jej kritériám – to bude vždy dobré pre pokoj našich duší. (pozri tiež 3.1)

6.5 Ochrana katolíckej viery a morálky

Katolícka viera a morálka Spolku sv. Vincenta de Paul musia byť chránené. Prezident, viceprezident a duchovný poradca by preto mali byť rímsko-katolíci. Môžu byť, v istých situáciách závisiacich od

národných okolností a po porade s miestnym diecéznym biskupom, členmi cirkví a cirkevných spoločenstiev, ktoré zdieľajú katolícku vieru, okrem iných prekážok, v skutočnú prítomnosť Krista v Eucharistii, v sedem sviatostí a vo vernosť Márie.

Komentár

Spolu s duchovným poradcom má prezident povinnosť podporovať vincentínsku duchovnosť a katolícku morálku (pozri 3.11). To sa tiež vzťahuje na viceprezidenta, ktorý, ak je to potrebné, plní všetky povinnosti prezidenta. Taká povinnosť nemôže byť uložená nikomu, kto ju nemôže vo svojom svedomí naplniť. Zámerom Generálneho zhromaždenia Spolku v roku 1999 bolo umožniť aspoň katolíkom, ortodoxným a anglikánskym členom zastávať tieto úrady. Katolícka hierarchia v každej krajine bude vedieť, či tam existujú iné cirkvi alebo cirkevné spoločenstvá, ktoré spĺňajú tieto kritériá. Keďže iní úradníci nemajú špeciálnu povinnosť podporovať vincentínsku duchovnosť, tieto úrady, sekretár, pokladník a podobne, sú otvorené pre všetkých.

6.6 Pridružené skupiny môžu s nami úzko spolupracovať

Spolok prijíma princíp pridružených skupín. Tieto skupiny sa skladajú najmä z členov iných kresťanských cirkví a cirkevných spoločenstiev, ktoré sú priťahované prácou Spolku a jeho duchovnosťou. Sú vítaní, aby spolupracovali v charitatívnej práci, vo vhodných diskusiách Rady a v bratskom živote Spolku, ale nie sú voliteľní do úradov v Spolku. Skupiny z nekresťanských náboženstiev môžu byť tiež podobne pridružené.

Komentár

Na niektorých miestach môže byť vhodným prijať s pridruženým statusom a s obmedzeniami spomenutými v článku Stanov, skupiny iných učení alebo vyznaní. Spolok ich môže prijať, ale vo svojej túžbe zostať katolíckym, ich nepripúšťa k reprezentatívnym úradom.

6.7 Vzťahy so štátnymi agentúrami a inými charitami

Ak sú problémy, s ktorými sa stretnú, nad ich právomoci alebo možnosti, vincentíni môžu kontaktovať štátne agentúry a iné viac špecializované charitatívne organizácie, za predpokladu, že táto činnosť pomôže Spolku v jeho zápase proti nespravodlivosti a že rešpektuje ducha Spolku.

Komentár

Viac a viac globalizovaný svet je tiež zložitejším svetom. Konferencie, cez vhodné Rad, môžu a majú hľadať okamžitú súčinnosť s inými organizáciami, agentúrami alebo inštitúciami, ktoré môžu pomôcť v ich práci, s úžitkom pre najviac sociálne zanedbaných.

Obozretný, všímavý postoj nás uchráni od škandálu, ktoré môže byť dôsledkom spolupráce so skupinami alebo ľuďmi majúci postoje proti morálnemu učeniu Svätej Cirkvi. „... je potrebné vyhnúť sa dokonca aj príznakom zlého a všetkému, čo môže spôsobiť škandál slabým“ (Stanovy 1835, PC).

7 Vzťah s civilnou spoločnosťou – práca pre sociálnu spravodlivosť

7.1. Spolok dáva okamžitú pomoc ale tiež hľadá stredné a dlhodobé riešenia

Spolok sa zameriava nielen na zmiernenie núdze ale tiež na určenie nespravodlivých štruktúr, ktoré ju zapríčiňujú. Preto je verný určovaniu koreňov chudoby a prispievaniu k ich obmedzeniu. Celkovo jeho charitatívne aktivity by mali byť hľadaním spravodlivosti; Spolok si vo svojom boji za spravodlivosť musí vo svojej mysli uchovať požiadavky charity.

Komentár

Spolok svätého Vincenta de Paul a každá z jeho konferencií, hľadajú duchovnú a materiálnu prosperitu každej osoby, ktorej pomáhajú. Hľadá ako zabrániť šíreniu chudoby v jej rôznorodých prejavoch. Hľadá ako zmierniť utrpenie. Z toho dôvodu používa prostriedky ako je to možné na znovuoobnovenie spravodlivosti, vždy s Láskou voči všetkým ľuďom. „Pokoj je tiež ovocie lásky, pretože láska ide nad to, čo môže dosiahnuť spravodlivosť“ (GS 78).

7.2 Vízia civilizácie lásky

Potvrdzujúc dôstojnosť každej ľudskej bytosti ako stvorenej na Boží obraz a Ježišovo špeciálne stotožnenie sa s tými, ktorí sú vylúčení zo spoločnosti, Vincentíni majú víziu spravodlivejšej spoločnosti, v ktorej sú podporované práva, zodpovednosti a rozvoj všetkých ľudí.

Ako občania jedného sveta, vincentíni počúvajú hlas Cirkvi, ktorý vyžaduje ich účasť na vytváraní spravodlivejšieho a viac súcitného sociálneho poriadku, podporujúc kultúru života a civilizáciu lásky. Týmto spôsobom Spolok zdieľa misiu Cirkvi evangelizovať svet cez viditeľné svedectvo v skutkoch aj v slovách.

Komentár

Pre Vincentína nie je možné zostať len pri záujme o efekty deprivácie jednotlivcov. Musíme hľadať príčiny to tej miery ako to naše skromné možnosti dovoľia. Evangelizovať, teda neodcudziteľná misia každej konferencie a každého člena, znamená vyznávať Božiu zvesť a to zahŕňa podporu civilizácie lásky. Nie je možné ľuďom povedať, že Boh ich miluje bez toho, aby videli naše rozhodnutie zmeniť štruktúry spoločnosti tak, aby boli založené na láske.

„Ako občania jedného sveta“

Samozrejme, Vincentíni sú lojálni občania svojich krajín, ale ich záujem o spoločné dobro objíma svet a máme lojálnosť voči núdznym po celom svete.

„kultúra života“

Vincentíni oddane podporujú právo na život od počatia po prirodzený koniec pozemského života.

7.3 Vízia budúcnosti

Vízia Spolku ide poza blízku budúcnosť, pozerajúc sa na udržateľný rozvoj a ochranu životného prostredia pre dobro budúcich generácií.

Komentár

Zdvojené projekty Spolku podporujú „udržateľný rozvoj“.

„ochrana životného prostredia“

Je podstatné rešpektovať životné prostredie, ako dôsledok našej viery, že bolo stvorené Bohom pre dobro ľudských bytostí, ktoré sú správcami stvorenstva a musia sa oň starať a opatrovať ho pre budúce generácie. Environmentálna kríza „je vskutku medzinárodná a medzigeneračná, prvá svojho druhu vôbec, ktorej čelí ľudstvo ako celok“ (UN 11/91).

7.4 Praktický vincentínsky prístup k sociálnej spravodlivosti

Odlišujúcim prístupom vincentínov k problému sociálnej spravodlivosti je vidieť ich z pohľadu tých, ktorých navštevujeme, ktorí trpia nespravodlivosťou.

Komentár

Nie sú žiadne dva spôsoby. Náš pohľad je pohľadom núdzneho, utláčaného, prenasledovaného, hladného, vykorisťovaného... Iní môžu brániť iné pohľady a iné voľby. Náš pohľad je pohľadom núdzneho.

7.5 Hlas pre tých, ktorí ho nemajú

Spolok pomáha núdzným a znevýhodneným hovoriť za seba. Keď oni nemôžu, Spolok musí hovoriť v mene tých, ktorí sú ignorovaní.

Komentár

Pomôžme im povedať ich pravdu, odhaliť ich utrpenie, vysvetliť ich potreby. Nechajme ich cítiť sa zodpovednými za dosiahnutie ich cieľov. Keď toto nie je naozaj možné, iba potom, sa staňme hlasom tých, ktorí hlas nemajú. Len potom.

7.6 Čeliť štruktúram hriechu

Keď sú nespravodlivosť, nerovnosť, chudoba a vylúčenie zavinené nespravodlivou ekonomikou, politickými alebo sociálnymi štruktúrami alebo nerovnakou a nespravodlivou legislatívou, Spolok by mal jasne hovoriť proti tejto situácii, vždy s láskou, s cieľom prispievať a vyžadovať zlepšenia.

Komentár

„hovoriť jasne... s láskou“

Nemôžeme predstierať, že štruktúry hriechu neexistujú. Oni existujú. Mali by sme na ne poukázať, dokonca i s našimi skromnými prostriedkami, ale s úplným presvedčením a silou, ktorá sa odvíja zo života zdieľaného s núdznými. Láska ku každému nám pomôže toto dosiahnuť s najmenším možným útokom voči zodpovedným. Apelovať na to, čo je zlé v spoločnosti bolo pre Ozanama podstatným: „Aké zlo sa deje vo svete cez rozpory a bojzlivosť dobrých ľudí.“ Ale pripomína nám: „láskavosť bude znakom kresťanskej diskusie.“

„Čokoľvek uráža ľudskú dôstojnosť, ako napríklad neľudské životné podmienky, svojvoľné uväznenie, deportácia, otroctvo, prostitúcia, predaj žien a detí ako aj nemilosrdné pracovné podmienky, kde je s ľuďmi nakladané ako s prostými prostriedkami pre zisk, než ako so slobodnými a zodpovednými osobami; všetky tieto veci a iné im podobné sú vskutku hanbou. Zamorujú ľudskú spoločnosť“ (GS 27). „Existujú tiež hriechne nerovnosti, ktoré sa dotýkajú miliónov ľudí“ (CCC1938).

7.7 Snaha o zmenu postojov

Vincentíni sa stavajú proti diskriminácii akejkoľvek formy a pracujú na zmene postojov tých, ktorých vidia ako slabých alebo tých, ktorí sú odlišní s predsudkami, strachom alebo pohrdaním, postojov, ktoré vážne zraňujú dôstojnosť iných.

Spolok sa snaží, s láskou, podporovať nové postoje rešpektu a empatie pre slabých, tak že všetci sú schopní porozumieť, rozoznať a brániť právo každej osoby, aby bola zodpovednou za svoj vlastný život. Spolok podporuje porozumenie, spoluprácu a vzájomnú lásku medzi ľuďmi rozličných kultúr, náboženstiev, etického pôvodu a sociálnych skupín a tak prispieva k mieru a jednote všetkých ľudí.

Komentár

Núdzni sú našimi priateľmi: bez ohľadu na ich farbu, ich zdravotné podmienky, ich chudobu, ich slabosť, ich chyby. Predstavme ich svetu ako Božie deti: ako našich bratov, ako milovaných priateľov.

„stavia sa proti diskriminácii... podporuje porozumenie“

Byť nepochopený a diskriminovaný je ťažkou formou chudoby pretože to poníža, znižuje sebaúctu a znižuje príležitosti k práci. Povzbudzujeme k sympatii a tolerancii.

7.8 Politická nezávislosť Spolku

Spolok sa nestotožňuje so žiadnou politickou stranou a vždy si osvojuje nenásilný prístup.

Je to dobré, že sa niektorí členovia plne zúčastňujú na ich politickom povolaní spôsobom, že prinášajú kresťanské hodnoty do politických záležitostí. Tí členovia, ktorí zastávajú politické úrady budú požiadaní, vždy s láskou, aby nereprezentovali Spolok počas trvania ich politického úradu.

Komentár

Od svojho založenia sa Spolok maximálne staral o to, aby sa nestotožňoval so žiadnou politickou stranou alebo politickým názorom. Dokonca sa radí, aby sa vynechali akékoľvek politické diskusie v každej konferencii. Samozrejme, Spolok chápe a chváli členov, ktorí si prajú zobrať si kresťanský odkaz do aktívnej politiky. Ale títo drahí členovia, aby sa vyhlo nedorozumeniu akéhokoľvek druhu, sú žiadani vzdať sa akejkoľvek reprezentatívnej služby v Spolku počas svojho obdobia politickej aktivity. Toto je malou obetou, ktorá bude bezpochyby vítaná a pochopená nimi všetkými. „Duch lásky spolu s kresťanskou obozretnosťou, nás presvedča zakázať stranícko-politické diskusie navždy na všeobecných ako aj bežných stretnutiach“ (Stanovy 1835, PC).

7.9 Práca s komunitami

Spolok má pracovať nielen s jednotlivcami v núdzi ale tiež s rodinami a komunitami. Môže pomôcť vylúčeným alebo zanedbaným miestnym komunitám rozvinúť zmysel pre zodpovednosť a solidaritu, ktorá vedie k zlepšeniu ich ekonomického, sociálneho a environmentálneho blahobytu, vždy si uchovávajúc osobný kontakt členov s tými, ktorí trpia.

Komentár

Často sa stáva potrebným ísť za jednoduchú osobnú pomoc, ako bolo často spomenuté v týchto Stanovách a ich komentároch. V 1.10 sme odkazovali na posilnenie jednotlivcov, aby ukuli osud ich komunity. V tomto článku, 7.9, uvažujeme o tom, že v zanedbanej komunite, v ktorej vincentíni už navštevujú núdznych, členovia by mali byť schopní zhromaždiť ľud v komunite, ktorí chcú nájsť spôsoby ako zlepšiť svoje životy. Vincentíni im môžu pomôcť rozlíšiť ich najviac ťaživé problémy, urobiť rozhodnutie o relatívnych prioritách a vytvoriť plán na zvýšenie verejného povedomia a dosiahnutie zmeny.

Akákoľvek aktivita Spolku, aby bola úplne ospravedlnená z vincentínskeho pohľadu, musí vždy vzniknúť z osobného kontaktu s jednotlivcami, ktorí trpia. Je ďaleko od nášho zámeru stať sa jednoducho nátlakovými skupinami. Spolok a každá konferencia musí najprv žiť v blízkosti tých, ktorí trpia a až potom budovať na tejto skúsenosti pomáhajúc im prekonať ťažkosti.

/Z anglického originálu preložil Marek Piváček, predseda Konferencie sv. Anežky Bratislava



Stanovy_-Paríž.doc